

A stage with red curtains and a blue background, with the text "Το θέατρο στην εκπαίδευση" centered on the screen.

Το θέατρο στην εκπαίδευση

- Η Θεατρική Αγωγή, με τη μορφή του θεατρικού παιχνιδιού, έχει σκοπό να φέρει κοντά δύο συγγενείς μορφές παιδείας, το Σχολείο και το Θέατρο.
- Το Θεατρικό Παιχνίδι είναι *πράξη χαράς, δημιουργίας και επικοινωνίας*.
- Πρόκειται για μία συλλογική δραστηριότητα, στην οποία συμμετέχουν μία ομάδα παιδιών και ένας μεγάλος, ο εμπυχωτής η Κ. Κάρμεν Ρουγγέρη.
- Θέατρο για παιδιά είναι μία διαδικασία πολύπλοκη, κοινωνική, βαθύτατα παιδευτική, που αγγίζει τις αρχέτυπες ανάγκες του ανθρώπου για δράση, παραλλαγή και θέαση του κόσμου.
- Το Θεατρικό Παιχνίδι αξιοποιεί την ανάγκη του παιδιού ν'αναπαριστά και ν'ανασυνθέτει τη γύρω του πραγματικότητα. Είναι μέσο ενεργοποίησης, απελευθέρωσης της φαντασίας, ευαισθητοποίησης, εξωτερίκευσης συναισθημάτων και καλλιέργειας της ψυχοκινητικής του έκφρασης.
- Το παιδί αναπαράγει με το παιχνίδι, μ' έναν τόσο οικείο τρόπο τις δικές του ανάγκες. Με το παιχνίδι το παιδί σκέφτεται, εργάζεται, ξεκουράζεται, θυμάται, δοκιμάζει τις δυνάμεις του, συγκεντρώνεται και δημιουργεί. Με μία λέξη ζει.
- Οι ρίζες, τόσο του παιχνιδιού, όσο και της τέχνης είναι πανάρχαιες. Πολλές φορές ταυτίζονται, σπάνια, διαχωρίζονται.

Στόχοι της θεατρικής αγωγής

- Ο άνθρωπος "παίζοντας" έφτασε να κάνει τέχνη, "παίζοντας" ανακάλυψε τη γνώση. Το παιδί παίζει, δημιουργεί, εκφράζεται και επικοινωνεί μέσα από το θέατρο. Το θεατρικό παιχνίδι είναι ένας τρόπος εκπαίδευσης, ένας τρόπος πνευματικής και καλλιτεχνικής ανάπτυξης της προσωπικότητας του παιδιού. Ερμηνεύοντας ρόλους αναπτύσσει ελεύθερα τη μικρή και περίπλοκη προσωπικότητά του.
- Η ψυχή του θεατρικού παιχνιδιού είναι ο εμπυχωτής. Με τη στάση, την αίσθηση και τη συμπεριφορά του εμπνέει την ομάδα, της δίνει αίσθηση ασφάλειας, της παρέχει κίνητρα, τη βοηθάει ν' απελευθερωθεί και να δουλέψει συλλογικά. Ο εμπυχωτής κάνει θεατρικό παιχνίδι με τα παιδιά.
- **Στόχοι της Θεατρικής Αγωγής:**
 - α. Το παιδί μεταλλάσσει τη σχέση του με τον εαυτό του
 - β. Το παιδί αποκτά μία άλλη σχέση με το σώμα του
 - γ. Το παιδί μεταλλάσσει τη σχέση του με τους άλλους
 - δ. Το παιδί ευαισθητοποιείται προς τις τέχνες
 - ε. Οι γνώσεις γίνονται βίωμα
 - στ. Διεύρυνση της ενδοχώρας του παιδιού

Ελένη, Ευριπίδη γ' γυμνασίου

Η **Ελένη** είναι τραγωδία του Ευριπίδη που διδάχτηκε (παίχτηκε) το 412 π.Χ. μαζί με την *Ανδρομέδα* στα Διονύσια και επέφερε πολλές καινοτομίες. Ο Ευριπίδης χειρίστηκε με μεγάλη ελευθερία τους μύθους από τους οποίους πήρε τις υποθέσεις των έργων του, όπως στην Ελένη, τον Ίωνα, την Ιφιγένεια εν Ταύροις και τον Ορέστη των οποίων η πλοκή είναι κατά το μεγαλύτερο μέρος δική του επινόηση. Η Ελένη του Ευριπίδη γράφτηκε το 412 π.Χ και παρουσιάστηκε για πρώτη φορά την ίδια εποχή, δηλαδή μόλις είχε τελειώσει η Σικελική εκστρατεία με την πανωλεθρία του αθηναϊκού στόλου.

Αντιγόνη, Σοφοκλή β' λυκείου

- Η *Αντιγόνη* είναι αρχαία τραγωδία του Σοφοκλή που παρουσιάστηκε πιθανότατα στα Μεγάλα Διονύσια του 441 π.Χ.. Το θέμα της προέρχεται από τον θηβαϊκό κύκλο, απ' όπου ο Σοφοκλής άντλησε υλικό και για δύο άλλες τραγωδίες του, τον *Οιδίποδα τύραννο* και τον *Οιδίποδα επί Κολωνώ*. Τα μυθοπλαστικά γεγονότα της *Αντιγόνης* είναι μεταγενέστερα χρονολογικά από εκείνα των τραγωδιών για τον Οιδίποδα, αλλά η *Αντιγόνη* παρουσιάστηκε πριν από αυτές. Θέμα της είναι η προσπάθεια της Αντιγόνης να θάψει τον νεκρό αδελφό της Πολυνείκη, παρά την αντίθετη εντολή του Κρέοντα, βασιλιά της Θήβας, θέτοντας την τιμή των θεών και την αγάπη για τον αδερφό της υπεράνω των νόμων των ανθρώπων. Η *Αντιγόνη* είναι η δεύτερη αρχαιότερη σωζόμενη τραγωδία του Σοφοκλή, μετά τον *Αίαντα*.

Σχολικές γιορτές

- Οι γιορτές αποτελούν σημαντικό θεσμό και αναπόσπαστο μέρος του εκπαιδευτικού προγράμματος. Κάθε χρόνο προγραμματίζονται και υλοποιούνται εκδηλώσεις, που έχουν αντικείμενο εορτασμού και θύμησης γεγονότων που αφορούν τις θρησκευτικές, ιστορικές, και εθνικές μας επετείους. Η αξία του εορτασμού σημαντικών γεγονότων και ημερομηνιών στο σχολείο βρίσκεται τόσο στα μηνύματα που στοχεύουμε να μεταδώθουν στα παιδιά, όσο και στα οφέλη που αυτά αποκομίζουν από τη συμμετοχή τους κατά την προετοιμασία και την πραγματοποίηση της γιορτής.
- Τα παιδιά με τις σχολικές γιορτές επωφελούνται κοινωνικά και συναισθηματικά. Έρχονται σε επαφή με τις παραδόσεις μας, δίνεται η δυνατότητα να γνωρίσουν το παρελθόν μας αλλά και να χαρούν ιδιαίτερες στιγμές. Το πιο σημαντικό για μια σχολική εκδήλωση είναι η ενεργοποίηση του ενδιαφέροντος των μαθητών καθώς και οι ευκαιρίες που δίνονται για να εκφραστούν, να απελευθερώσουν τη δημιουργικότητά τους και την καλλιτεχνική τους ευαισθησία, να κατανοήσουν τις διαφορετικές ικανότητές τους, να επεκτείνουν την κοινωνικοποίησή τους. Με αυτό τον τρόπο οι μαθητές αποκτούν βιωματικές εμπειρίες, αναπτύσσουν πρωτοβουλίες, ενισχύουν την αυτοπεποίθηση και την αυτενέργειά τους.